

קצ:

עין משפט
נר מצוה

ב א מ"י פכ"י מל' שנת
הלכה י סתג לחין סה
טו"פ א"ח ס"י שני ספיק
א:

המוצא תפילין פרק עשירי עירובין

מסורת הש"ס

(א) וְלַעֲזִיר יָאֵל : לַג : שְׁכֵת : ו : ק.
 יוֹמָא יא : א : (ב) שְׁכֵת : ח : לַעֲזִיר
 ט. עז. שֵׁת : וְסוּא. (ג) אֶל
 בְּנֵיהֶם : רַשִׁי"ש : (ד) בְּסִמָּא אִישׁ,
 (ה) רַשִׁי"ל חו"י : (ו) וְיַעֲזִיר חוֹסֵם
 פִּסְחִים דָּף : נא. ד"ה אִי
 אֶתְהֵן.

הנהיגת הב"ח

(א) י"ט" ד"ה פותח וטעל
מבפנים וכו' כשהוא
מבחוץ הס"ד: (ב) ד"ה
לתחר פותח וטעל וכו' עומד
ברשות הרבים ומתעטל
כ"ל: (ג) וצית ופל הארסוקטל
נמחק: (ד) ד"ה וציתו
כמעול וכו' לתעול קא
מסיק: (ה) ד"ה ויש
מדרכנ לתחר אס יס
בחלוק ארבעה: (ו) הו"ס
ד"ה יס פלגי וכו' זו מצי
סניחא להו כד יתודע:

לְעוֹי רַעֲשׁ״י

שדור"א [שירדור"א].
מנעול קבילי"א
[קיבל"א]. יחד (לסגירת
הדלת).

מוסף רש"י

[illegible]

א. קאי דהשתא כי קאי גנינה קאי
: שצרי גינה. סתם מנעוליהן גבוהין
יחיד הן: בים שער. בית קטן ופתח
נה הסמוכין לרשות הרבים עסקינן
מדקמני סיפא וכן חנויות הפתוחות

לרשות הרבים: פוסח ונוצל (ה) כפרים
דביה שער רשות היחיד הוא וכן
כשהוא מתחיל: לא ללכת ולא ללכת
אסורין מכלן ומכלן. וההמשול
רשות היחיד הוא ואע"פ שהמפתח
מונח עליו גור' ר' מאיר שלא יעמוד
ברשות הרבים ולא בגינה יטול
מפתח של רשות היחיד שמא יביאנו
אלו לרשות הרבים או לכרמליה:
וכן תנאים. לקמן מפרש האי וכן
ובדאיקוהו כרמליה בגינה (ה) קאמר.
שכרי תנאים פסחים שהמפתח
נעביר ופועמיה שמו מנעולין לפיכך

נמן כהן חילוק: (ד) למחר שופה ומניחה עהל האִיסקופסה. לקמיה מפרש דמחל שמעין דהדר דיה ר' מאיר משער גינה ולא עזר בעומד ברשות הדיים שלא יטלטל בכרמלים דהא האִיסקופסה כרמלית היא דרחבה ד' ואינה גבוהה ו' ובשניטל ספחה מִסס הוא עומד ברשות הדיים ומוליכו דרך ארר האִיסקופסה למעול שעל גביה למטה מעשרה קא מטלטל ממכרמלית לכרמלית אלן חזר רבי מאיר שמה יביאנו ואלו עזר לעדי האִיסקופסה: (ה) למחר שופה ונוטל וכו'. (ו) ועל האִיסקופסה הוא עומד ומטלטל ספחה ממאִיסקופסה למעול ועל דרך פתח האִיסקופסה דלין טלטלו אלן בכרמלית: ומחזירו למקומו.

לחֲסִיקוֹפָה: מְנוּחָה כְּמִנְעוֹל. אֲבָל לֹא
לחֲסִיקוֹפָה דְּכִי מִמֶּנּוּ לִיּוֹ מִחֲסִיקוֹפָה
לְמִנְעוֹל (א) הָא מְסִיק מִכְרָמֵי
לְרִשּׁוֹת יִחִיד: לְמִקְוֵה. לְמִנְעוֹל עַל
עֲדָנָיו כְּגוֹן מְנוּעִין הֵלְלוּ עַל
שִׁשְׁשִׁין עֵינִים כְּפִתְחֵיהֶן וְרִשְׁשֵׁין
רִחְבֵּיהֶן וְנִלְעִי כְּדִרְשׁוֹ: (ו) וְחִסְיִין
וְאִמְרִים וְכוּ'. לִקְוֵה מִפְרֵשׁ טַעַם
לְדָלָה מִשּׁוּ לִיּוֹ לְהֵאֵי מְנוּעוֹ רִשּׁוֹת
יִחִיד: לְמִקְוֵה. לְחִסְיִין אִם
לְחַלּוֹן שֶׁאֵין בּוֹ חֲרָצֵה דָּפֹר עַל גִּב
וְדִבְעוֹ שֶׁהִיא מְקוֹשֶׁת שֶׁמֶלָּה עֲלֵמָה
הִיא: שְׁמוּלָה מְרִשּׁוֹת לְרִשּׁוֹת.
מִחֲסִיקוֹפָה שֶׁהִיא כְּרָמֵי לְחֵלּוֹן שֶׁהִיא
לְרִשּׁוֹת יִחִיד: לְמִקְוֵה. לְחִסְיִין אִם

אֵלָא אַם כֵּן עָשָׂה מַחֲצִיזָה גְבוּהָה עֶשְׂרֵה
טַפְּחִים דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר אִמְרוּ לוֹ מַעֲשֶׂה בִּשְׁוֹק
שֶׁל פְּטוּמִים שְׂהִיָּה בִירוּשָׁלַיִם שְׁהִיו נִעְלָין
וּמִינִיחִין אֶת הַמִּפְתָּח בַּחֲלוֹן שֶׁעַל גְּבִי הַפֶּתַח
וְרַבִּי יוֹסִי אָמַר שֶׁשׁ שָׁל צִמְרִים הָיָה: תָּנוּ רַבָּנִן
הַפֶּתַח וּפְתַחְתִּי שַׁעֲרֵי גִינָה בְּזֶמַן שִׁישׁ לְבֵית שַׁעַר
וְנִעְלָה מִבְּפָנִים פֹּתַח וְנִעְלָה מִבְּפָנִים מִבְּחוּץ פֹּתַח
וְנִעְלָה מִבְּחוּץ מִכָּאן וּמִכָּאן פֹּתַח וְנִעְלָה כֵּאֵן
וּכֹכָאן אֵין לָהֶן לֹא לָכָאן וְלֹא לָכָאן אֲסוּרִין
בִּכָּאֵן וּכֹכָאן וְכֵן חֲנוּיֹת הַפְּתוּחוֹת לְדָרָה בְּזֶמַן
שֶׁהִמְנִיעוּ לְמַטָּה מַעֲשֶׂה מִבִּיא מִפְתָּח
מִמֶּעֶרֶב שֶׁבֶת וּמִנִּיחוּ בְּאִיִּסְקוּפָה לְמַחֵר פֹּתַח
וְנִעְלָה וּמִחֲזִירוּ לְאִיִּסְקוּפָה וּבְזֶמַן שֶׁהִמְנִיעוּ
לְמַעְלָה מַעֲשֶׂה מִבִּיא מִפְתָּח מִמֶּעֶרֶב שֶׁבֶת
וּמִנִּיחוּ בְּמַנְעוּל לְמַחֵר פֹּתַח וְנִעְלָה וּמִחֲזִירוּ
לְמַקְוֵם דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר וְחֻכְמִים אֲמִירִים אָף
בְּזֶמַן שֶׁהִמְנִיעוּ לְמַעְלָה מַעֲשֶׂה טַפְּחִים
מִבִּיא מִפְתָּח מִמֶּעֶרֶב שֶׁבֶת וּמִנִּיחוּ בְּאִיִּסְקוּפָה
לְמַחֵר פֹּתַח וְנִעְלָה וּמִחֲזִירוּ לְמַקְוֵם אוֹ
בַּחֲלוֹן שֶׁעַל גְּבִי הַפֶּתַח אִם יֵשׁ בַּחֲלוֹן אַרְבַּעָה
עַל אַרְבַּעָה אֲסוּר מִפְּנֵי שְׁהוּא כְּמוֹצֵא
מִמְּרֹשֹׁת לְרֹשֹׁת מִדְּקָאֲדָר וְכֵן חֲנוּיֹת מְכַלֵּל
בְּדִאִיִּסְקוּפָה כְּרַמְלִית עַסְקִין הָאֵי מַנְעוּל
הַיְכִיזִי דְּמִי אִי דְלִית בֵּיה אַרְבַּעָה מְקוֹם פְּטוּר
הוּא וְאִי אִית בֵּיה אַרְבַּעָה בֵּיה לִימָא רַבָּנִן
אָמְרִין בְּזֶמַן שֶׁהִמְנִיעוּ לְמַעְלָה מִ"מ מִבִּיא מִפְתָּח
מִמֶּעֶרֶב וּמִנִּיחוּ בְּאִיִּסְקוּפָה לְמַחֵר פֹּתַח וְנִעְלָה
בְּבוֹ וּמִחֲזִירוּ לְאִיִּסְקוּפָה אוֹ לְחֲלוֹן שֶׁעַל גְּבִי
הַפֶּתַח וְהָא קָא מְטַלְטֵל מִכְּרַמְלִית לְדָרָה"י
אֲמַר אֲבִי לְעוֹלָם דָּאֵין בּוֹ אַרְבַּעָה יֵישׁ בּוֹ
לְחֹק וְלֹהֲשִׁימוֹ לֹד' וְהָא פְּלִיגִי דְּרַ"מ
סָבֵר חֻקְקִין לְהַשְׁלִים וּרְבָנִי סָבֵר אֵין חֻקְקִין
לְהַשְׁלִים אֲמַר רַב כִּיבִי בַר אֲבִי ש"מ מֵהָא
מִתְנַתֵּי תַלְת ש"מ חֻקְקִין לְהַשְׁלִים וְש"מ
הִדְרָה בֵּיה רַ"מ מִשְׁעָרֵי גִינָה וְשִׁמְעַת מִינָה
מִדְּרַבָּנִן אֵיתָא לְדָרְב דִּימִי דְּכִי אַתָּא רַב
דִּימִי א"ר יוֹתָנִן מְקוֹם שָׂאֵין בּוֹ אַרְבַּעָה עַל
אַרְבַּעָה מוֹתֵר לְבָנֵי רִשּׁוֹת הַרְבִּים וּלְבָנֵי
רִשּׁוֹת הַיְחִיד לְכַתֵּף עָלָיו וּבִלְבָד שֶׁלֹּא
יִחְלִפְּרָא: **מִתְנִי'** נִגַר שִׁישׁ בְּרֹאשׁוֹ
לְגוֹסְפִּטְרָא רַבִּי אֱלֵעָזָר אוֹסֵר וְרַבִּי יוֹסִי מִתִּיר

אמר רבי אליעזר מעשה בכנסת שבמכריא שהיו נוהגין בו היתר עד שבא רבן גמליאל והוקנים ואסרו להן ר' יוסי אומר איסור נהגו בו ובה רבן גמליאל והוקנים והתירו להן; **גמ'** בניטל באגרו כ"ע לא פליגי כי פליגי בשאינו

יום בו לחוק. בתוך הדלת אלל ראש המנעול בעוביו של דלת ולהשלים ראש המנעול לארבעה חקוק: **אין חוקקין.** הלכך מקום פטור בעלמא הוא: הדר ביה רבי מאיר משערי גינה. לטול מפתח מאיסקופס כרמלית ולהוליכו דרך חירא למנעול שלמטה מעשרה ולא גזר שמה י נני מדקא שרי לעמוד) על האיסקופס כרמלית ויטול מפתח במנעול למעלה מעשרה באיסקופס ולא גזר שמה יציאו אללו באיסקופס שהיא כרמלית: וש"מ **מדרבנן.** (ו) דלמאי אם יד אחר מאיסקופס לנעול במנעול שהוא מקום פטור ויטלו פתח והינחיו בחלון שהוא רשות היחיד. הרי הם לחלון שהוא רשות היחיד על ידי הנחת מקום פטור: **אמא לררבי דמי.** דלמא וכלבד שמתכין אותו בחור שבאיסקופס לנעול הדלת: **שיס בראשו גלוטטרא.** שראשו עבה ורואה ואפילו הכי דמורת כלי עליו ר"א אומר אלל אם כן קשור ותלוי דלת בדמפרש בגגה עליו משום גלוטטרא ולא מיחוי כנוהה: **גב' בניעל באגרו.** כשהוא קשור ותלוי בחבל של קר ואינו נפסק צדיה: **כולי עלמא לא פליגי.** דשרי דכיון דקשור ותלוי יפה מוכחא מלגה

מביא מפתח ומניח באיסקופה. פני
דהדר ביה ר' מאיר משערי
הרבים שלא יטלטל בדרמלית דהא איס
לקמן ואין נראה לר"י דמכאן אין להוכיח
ונוצל כגון שעומד על האיסקופה וכן

נָרָךְ לַפָּרֶשׁ לְדֹלֵי בְּשׂוֹט הַיָּבֵשׁ קָלִי
מֵעַר וְכֵן תַּשְׁמַע דּוֹמִי הַדְּהוּ
דְּשִׁירֵי גִינֵה וְנִלְמֵה לְרִי' כְּמוֹ שְׁמִינֵה
בְּקוֹטְרֵם בְּצִמְרִיזוֹ דְּמִסְפָּא מוֹחָה
הַדָּר בָּהּ רַבִּי מֵאִיר מִשְׁעֵרִי גִינֵה
דְּקִמְיָ לְמַעְלֵה מִי' מִיחִיו בְּמַשְׁנֹל
וְלִמְחָה פּוֹתֵה וְעוֹבֵל דְּכִי קָלִי נִמִּי עוֹל
הַאִסְקוּפֵה הוּא הֵן מְכַרְמֵלֵה לְרֵשׁוֹ
הַיַּחֲדָד דַּע"כ אִסְקוּפֵה כְּרַמְלִית הוּא
לְדֹלֵי מִקּוֹס פְּטוֹר אֲמֵלִי נָרָךְ לְהִיחַ
הַמַּחֲמָה בְּמַשְׁנֹל יִיחִיו בְּאִסְקוּפֵה:
מִדְּקֶאמֶר וְכֵן חֲזוּיֹת מִשְׁמָה
דְּבִאֲסֻפּוֹת בְּרִיטִילִית

ד'רן משמע דומיא דשערי גינה ואי
היא חקוקפת רשות היחיד אם כן
היה מטלטל מרשות היחיד לכרמלית
וכן אם היתה רה"ר היה מטלטל
מרשות הרבים לכרמלית ולא הוי
דומיא דשערי גינה דאשרי כפי האי
גינות: **א"י** חוקקין. והוי מקום פטור
והא דקאמר ומניין דאקופה הוא
הוא ברשות הרבים אלא דקמחא
לא מיטער בקרקע משום הכי לא
נקיט לה: **ר"ב** יוסי אומר איסור
הגזו בו והחזיר להם. ואם תאמר
ואלו תאמרין גזריהם צפיקן ואלו
גזריהם (דף פא.) וצפרק מקום שנהגו
(ופסחים דף פא.) דברים המתקנים
ראוי להחזיק בפניהם ויש לומר
דהיינו כשיעדיהם שמוחר ומחמירין
יצאו לעולם איסור אבל אם להקל
ממנה נותנין מותר להחזיק בפניהם:
ב"י פ"ג בשא"ן נ"ה באגודה.
ר"י מפני דקוקא האל שרי
משום דבראשו גלוסטרלא אבל באין
בראשו גלוסטרלא מודה דאסור אפי'
קסור גדלה וסבירא ליה כרבנן
דריב יהודה כגבר הנגיד אי נמי
סבירא (א) ליה כר' יהודה דברי כנגד
והא לא יריב כקסור בעשרי דקא
דמוה רבי יהודה כשאני ניעל
לאגודו דמנוכה כמקין ומשום הכי
כעי בתניתין. **שי"א** בראש
גלוסטרלא

אמר רבי אליעזר מעשה בכ
שבא רבן גמליאל והוקנים וא
רבן גמליאל והוקנים והתירו לו

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones